

Dyrlæge Aggerbølle var den af de tre Nattevandrere, der havde længst til sit Hjem.

Han beboede et forsømt Hus en halv Fjerdingvej fra Byen, paa Vejen ud imod Kysten. I længst forsvunden Tid — for femten Aar siden, da han som nygift flyttede her til Egnen — havde han med Forsæt valgt sig dette afsides liggende Sted for her i romantisk Ensomhed at nyde sin Kærlighedslykke. Fra Vinduerne var der en vidt strakt Udsigt over Fjorden og Stranden, og mangel stille Foraarsaften og mangel maaneklar Høstnat havde han og hans unge Hustru sværmet her mellem de tavse Bakker, Arm i Arm og Kind mod Kind, mens Hjærterne bankede af Fryd og sommerlyse Haab.

Nu bandede han mangel Gang den lange Vej, naar han i mørke Nætter — ør af Drik og Spil — tumlede hjemad til Fods gennem Pløse og Sne. Han Gig blev nemlig gerne staaende Natten over paa det Sted, hvor han i Dagens Løb var strandet, da han i Almindelighed ved Hjemfartstid var i en saadan Tilstand, at man ikke turde betro ham Styret af en Hest.

Heller ikke denne Nat havde Sogneraadsformanden villet udlevere ham hans Køretøj, skønt Luften var lys paa Grund af Sneen, og Vejen